

שובו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליץ ק"ג
פרשת וירא
ט"ו חשוון תשפ"ה

זמני שבת קודש			
י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
16:04	16:20	16:11	16:10
17:18	17:19	17:17	17:19
17:57	17:53	17:54	17:53

מאת מודיעו הרב שליט"א

דברות קודש

התיקון לגאולה השלימה

"ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה" (בראשית, וירא, י"ח, י"ב)

רבי הירץ מרימנוב בעל 'בארות המים', היה רוקד כל התפלה, הוא היה תמיד רוקד עם עוד מישהו, קשה לרקוד לבד. פעם אחת לא היה לו עם מי לרקוד אז הוא תפס קצב ששוקל מאתים קילו והתחיל להרקיד ולהקפיץ את הקצב הזה, וככה הוא היה מתפלל שש שעות ברקודים, רק ברקודים, הוא לא יכל לעמוד במקום אחד. כל התפילה הוא רק היה רוקד, ותופס אנשים ומרקיד אותם.

שרה אמרה: "אחרי בלתי היתה לי עדנה" (בראשית יח, יב). שואל היכל הברכה: מה הולך כאן? כל הקושייה של שרה הייתה על המילה "עדנה", אם ה' עושה לי שאני אלד בגיל תשעים, אז שישאיר אותי בגיל תשעים, למה "הייתה לי עדנה"? מה אכפת לה' אם הוא משאיר אותי בגיל תשעים או שהוא עושה אותי ילדה בגיל שלוש עשרה, מה אכפת לה? אני חושבת שיותר טוב שישאיר אותי בגיל תשעים, ואני אלד בגיל תשעים ילד טהור וזך בלי תאוות, בלי פגמי ברית, אתה רוצה להחזיר אותי לגיל שלוש עשרה?

מעשה מר' לוי יצחק מבארדיטשוב

כמו הברדיטשובר, בשעת התפלה הוא בכלל לא ידע מה נעשה אתו! הברדיטשובר היה רוקד כל התפילה, והוא היה תופס מישהו, איזה סטגנדר, איזה גמרא, והיה רוקד עם זה. החסידים חשבו שהוא עושה את זה כדי לקבל כסף. אנשים אמרו: בשביל מה הוא רוקד? כדי שאנשים יבואו להסתכל מהחלונות, ויראו אותו רוקד. יום אחד הם שמו תנור לוהט, הוא תפס את התנור, ורקד איתו. אחד כך הוא שכב חצי שנה חולה, כלו נשרף, כי הוא רקד עם התנור. כשאדם עשה עבירה, יצר הרע תקף אותו, לקח לו את כל השכל, שם לו פיתויים. הוא רואה שישים ריבוא יהודים. הוא רואה כל יהודי ויהודייה, כל ילד, הוא רואה את כל מה שהם עושים, את המצוות, את העברות, בשניה אחת הוא רואה את כלם עוברים כבני מרון (ראש השנה יח.), כמו שה' שופט בשניה אחת את כל העולם ביום כפור, ה' סופר את הכל בספירה אחת, והוא רואה את הכל, אין ילד וילדה ואשה וזקן וזקנה שהוא לא רואה אותם. הברדיטשובר אומר לה: ריבוננו של עולם, זה מסכן, זה זקן, זה חולה, הוא רואה אחד גנב כסף, פרץ את הבנק, הוא אומר לה: מסכן, יש לו עשרה ילדים לחתן, הוא לא יכול לראות את הצער של הילדים שלו, וככה הוא מלמד זכות על כל אחד ואחד. גנבים, רוצחים, למה הוא רצח? כי הוא בא לרצוח אותך, הוא הרגיו אותך, הוא רק מלמד זכות.

תיקון הגבורות שנפלו רק על ידי גבורות חדשות שבקדושה

אומר היכל הברכה רבי יצחק אייזיק מקאמארנא, הילדות זה מורה על הגבורות, חייב שיהיה גבורות ואחרי זה להפוך את זה לקדושה, הילדות זה הגבורות הכי קשות, ויצחק צריך להגיע עם כל הגבורות, וברגע שיצחק יהפוך את הגבורות לקדושה, אז הוא יביא את הגאולה. וכל אחד יכול להפוך את הגבורות האלה, לכן יצחק הוא יביא את הגאולה. כי הגאולה תבוא רק על ידי אחד שיוכל להפוך את הגבורות לקדושה, ולכל אדם בעולם יש כח להפוך את הגבורות לקדושה.

התיקון לגאולה נשלם על ידי יצחק

שרה שואלת: "ואדוני זקן" למה אני הקורבן? למה אני השעיר לעזאזל? תעשה את אברהם בגיל שתים עשרה, למה דווקא אותי? אבל באמת ה' יודע שאת אברהם אי אפשר לעשות בגיל שתים עשרה, הוא ימות באותו רגע, אם אני יורד אותו אלפית מעלה, כחוט השערה מהדרגה שלו הוא ימות על המקום, אברהם כבר לא יכול לרדת, הוא באצילות, הוא בדבקות, הוא לא יכול לחזור להיות ילד בן שתים עשרה כמו שהוא היה פעם, זה אי אפשר. צריך מישהו שישבור את היצר הרע, שיהפוך אותו לגבורות דקדושה, ואת זה הצליח יצחק, יצחק הצליח להפוך את הגבורות לקדושה, לכן הוא יביא את הגאולה.

גם על הצדיק יש קושיות

כמו שעל הברדיטשובר היו קושיות, גם על משה היו קושיות, וגם לאדם הראשון היו קושיות על ה': למה ה' ממעט את הירח? למה הוא לא דן את הרשעים לכף זכות? זו הייתה הקושייה של אדם הראשון, שהוא רואה שלא רק שקין קלקל את מדת הגבורה, הוא עוד הוריד את הגבורה מטה מטה, שזמה נמשכים כל הנאצים המחבלים ודאע"ש ואל קעידה, כולם יונקים מהגבורה שקין הוריד אותה מטה. יצחק הצליח להפוך את הגבורות לקדושה, לכן הוא יביא את הגאולה במהרה בימנו אמן

להדליק נר לצדיקים

כשמדליקים נר לכבוד נשמת הצדיק, פועלים את כל הישועות, כי מורידים את הצדיק למטה, והצדיק פועל את כל הישועות כמו בחייו. בכל יום צריכים להדליק לכל צדיק שזוהו הארציית שלו, ואפשר להדליק מאה נרות, יש כאלה שכשייש מאה יארצייתים ביום, הם מדליקים מאה נרות. כמה שמדליקים יותר נרות הצדיקים ככה יורדים למטה לפעול ישועות.

קול אנ"ש

037.148.148

הכנסת אורחים

"והוא ישב פתח האהל כחם היום" (בראשית, ודא, י"ח, א')

פעם אחת הגיע יהודי שנראה כגביר ובפיו הייתה בקשה שונה מבקשות הצדקה והעזרה השגרתיות – הוא אמר כי הוא גביר גדול המקבל הרבה מאוד דברי דואר, אך ילדי השכנים מחטטים בתיבות הדואר והוא חושש שמא דברי דואר נעלמים לו, ולכן הוא מבקש להפנות את המכתבים למעונו של הרבי יצחק מבוהוש זצ"ל. הסכים הרבי בחפץ לב לסייע לו בכך, וכך בכל יום היה מופיע בשעת הצהריים לשאול אם הגיעו דברי דואר עבורו. משחלפו הימים ואפילו דבר דואר אחד לא הגיע עבורו, סיפרה הרבנית לרבי על הגביר המגיע לשווא יום אחר יום לביתם. "כנראה שהוא רעב ורוצה לאכול שמתבייש הוא" הגיב הרבי.

"אם הוא מתבייש", סברה הרבנית, "ודאי יתבייש גם כשאציע אוכל" ... חיך הרבי ואמר: "כשיבוא מחר אמרי לו כי הדוד עדיין לא הגיע, תציעי לו להמתין מעט, ובינתיים תגישי לו משהו לאכול" ... הרבנית עשתה כדברי הרב, ומאותו יום ואילך כאשר היה מגיע אותו אדם לברד פרטים אודות מה שגשלה לו בדואר, ענתה שעדיין לא הגיע, ובינתיים הושיבה אותו על יד השולחן והגישה לו ארוחה חמה. הלה היה אוכל לשובע נפשו, ולאחר מנוחה קלה, הלך לדרכו... הגה כי כן, מצוות הכנסת אורחים צריכה להיעשות ברגישות רבה, תוך שימת לב לכל פרט שהוא ייטיב עם האורח.

עשיר גדול היה רבי יצחק וייס ז"ל, חותנו של הכתב סופר ומכנים אורחים גדול, ואף הקציב בית מיוחד לכך. הולכי דרכים ועניים מרודים היו מגיעים עם נעליהם וגרביהם שהיו רטובים ומלוכלכים בבוץ. מרוב הליכה היו הגרביים קרועים, ובתו הרבנית חוה לאה הייתה לוקחת את הגרביים שלהם בעת שהלכו העניים לישון, כדי לתפרם ולכבסם. באחד הלילות, הגיע אביה בשעות הלילה המאוחרות, ופגש את בתו חוה לאה בחוץ, כשהיא תופרת את הגרביים.

תמה: "מדוע עומדת בחוץ? ענתה: "ריחמתי על עני אחד וכיבסתי את גרביו, אולם ריח נורא נודף מהם, ואחיותי לא יכלו לסבול זאת, ושילחו אותי משם" ... או אז בירך אותה: "ה' יעזור, שתמצאי חתן שיאיר את העולם", ואכן זכתה בכתב סופר לחתן.

וילה או דירה מרווחת

"וידא אלו ה' באלני ממרא" (בראשית, ודא, י"ח, א')

לקנות את הבית הפרטי, כדי שלא יבוא לידי מחלוקת ושנאה, שהם מהדברים החמורים בעולם הזה! ב"פלא יועץ" (ערוך שכן) כתב: השכן הטוב מועיל לעידן חדווה ולעידן עציבותא, ולעתות בצרה עזרה בצרות נמצא. וראוי לאדם לבקש לדור בין שכנים טובים. ובהיות השכן רע, אפילו אם לא ימשך אחריו ולא ילמד מדרכיו ולא ידבר עמו דיבורים אסורים - לא יבצר שבעיניו יראה דרכיו המקולקלים, ובאונזיו ישמע דיבורי הרעים, וסוף שיכווה בגחלתו ופגיעתו רעה. הגה כי כן האיש החפץ חיים, ישב עם שכן טוב, איש את רעהו יעזורו... ובכלל טובת השכונה, שלא יהיו דבוקים כל כך בחצר אחת או בבית אחד, כי בקושי גדול יוכלו הימלט ממחלוקת, לכן טוב שיהא כל אחד בחצר בפני עצמו, ופתח פתוח מחצרו לחברו, שכשירצו יפתחו וכשירצו יסגרו.

לכאורה בנין דירות זומה לאופן האחרון שתיאר הפלא יועץ - שכל בית בפני עצמו עם פתח לשכנו, באופן שאינם דבוקים כ"כ. אך כאמור אם חושש שמחמת טבעו יגיע לידי סכסוכי שכנים וכדומה, ודאי שעדיף שיגור בוילה. (אחת שאלתי)

במקום שהיה שוכן כמו שאמר למעלה, והוא שוכן באלוני ממרא האמורי, להודיע שלא נסע משם לשכון במקום אחר, כי שם היו בעלי בריתו, וראוי לאדם לשכון אצל אוהביו, כמו שאמר שלמה (משלי כז) 'טוב שכן קרוב מאח רחוק' (רד"ק).

שאלה: אל הרב זילברשטיין הגיע יהודי שחפץ היה לקנות דירת מגורים, וסיפר כי הציעו לו שתי הצעות במחיר כמעט שווה: הצעה אחת היא בית פרטי קטן, והשנייה - דירה מרווחת ויפה בבניין משותף.

וביקש האיש לקבל את עצתו - במה כדאי לו לבחור?

תשובה: הרב זילברשטיין השיב לאיש, בדירה עם שכנים, אפשר לקיים מצוות רבות, כגון, כשחסד להם דבר-מה יכול להלוותם, ולכן אם מכיר בעצמו שישתדור עם שכניו, ויעשה עמהם מצוות וגמילות חסדים, עדיף לקנות דירה בבניין עם שכנים, אך כמובן שיש להקפיד שיהיו בבניין שכנים טובים והגונים, שכן שנינו (אבות א, ז) "הרחק משכן רע", וביאר רבינו יונה: "לשוכר בתים אמרו, כי כאשר ישאל איש תחילה על דירה... כך יש לו לשאול על השכנים, אם רעים הם ירחק מהם, ולטובים יקרב". אולם, סיים מ"ר, אם חושש האיש שלא יסתדר עם שכניו - מצווה עליו

חנוך לנער

הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מח"ס 'לגדר' על חינוך ילדים

שבע יפול... וקם

סמיכים ועבים יותר, כך יהיה הגשם והשפע שאחריו יהיה רב יותר! לכן, כשבא לפעמים מצב של ירידה, של חוסר חשק, ומתפשטת בלב הרגשת אין אונים, אסור להיכנס למצב של חידלון ורמת ידיים. אדרבה, נהפוך כל קושי וכל ניסיון - להזדמנות! הזדמנות להיבנות, הזדמנות להתקדם.

בכל ניסיון יש לנו שתי אפשרויות או להיכנע לנוס ולברוח, או להתגבר ולהתעלות כעל נס. בעל חובת הלבבות כותב דברי חיזוק לזמני ירידה: "יהי גדול בעיניך ניצחונך הקטן על היצר והתגברותך הפעוטה ביותר עליו, כדי שניצחון זה ישמש לך כמדרגה שממנה תעלה לנצח בדבר גדול עוד יותר

או כך... ונשאר נופל. צדיקים אמרו שהיצר אינו צריך את עצם העבירה, הוא בעיקר מחפש את הדכדוך, את הריק, את הרגשת החידלון שלאחר הנפילה. רגשות אלו הם הקובעים מסמרות בארון הקבורה של כל שאיפותינו ותוכניתנו. גם אם נכשלנו בחינוך ילדינו, מסתתרת ההצלחה, משם מגיעים לתכלית. הוזהר הקדוש אומר, "ליכא נהורא אלא דנפיק מגו חשיכא", האור המאיר והזהר הוא דווקא זה שמאיר מתוך החושך, משום שכשיש אור, לא מכידים ונהגים מהאור הנוסף, דווקא בתוקף החשכות שם האור חשוב ומועיל. רבי צדוק הכהן מלובלין פירש בזה את הפסוק בתהילים, "המכסה שמים בעבים, המכין לארץ מטר" - ככל שהעבים

נפוליאון הקיסר האגדי היה בוחר, את חייליו בשיטה מעניינת. כל טוראי קיבל סוס פרא משולל רסן, ועל החייל הוטלה המשימה לרסן את הסוס ולהנהיגו בדרך. המציאות הייתה, שכל אחד היה נכשל במשימה. לא היה סיכוי לאף אחד לשלוט על סוס פרא. וכאן הגיע שלב הבדיקה. נפוליאון היה בודק כיצד מגיבים החיילים, כשהם נכשלים. אלו שהיו פורשים ובוכים - שלח הביתה. אותם שנכשלו וניסו שוב ושוב למרות הכישלונות - בחר לחייליו.

"שבע יפול צדיק וקם" - אפילו הצדיק נופל! ההבדל הוא מה עושים לאחר מכן. הצדיק, גם אחרי הנפילה השביעית, קם, ומי שאינו צדיק מתחיל להסיק מסקנות שכנראה זה סימן שכך

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שע"י המוסדות הקדושים

בעלי היה זקוק להשתלח כליה, אך לא נמצא לו תורם. והזמן הלך ואזל עשינו תפילות רבות לישועתו עד שבסייעתא דשמיא קרוב משפחה שלנו אמר לנו על הסגולה המיוחדת שמסוגלת לכל הישועות לתרום הוראת קבע לאחזקת המוסדות הקדושים של הרב שליט"א.

ואכן התקשרתי תיכף למוקד הישועות לתרום הוראת קבע חודשית להחזקת אברכי הכוללים ותינוקות של בית רבן. ברגע שסיימתי את השיחה עם מוקד התרומות, הגיעה אליי שיחה ממוקד ההשתלח, עם הבשורה שנמצא תורם לבעלי! עתה אני מעוניינת לקחת שותפות קבע לשנה נוספת, לזכות בעלי, שהשתלה תצליח ותהיה לו רפואה שלמה.

(ר.ג. טבריה)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייג: 037.148.148 שלוחה 2

יומא דהילולא

הגה"ק רבי אברהם ישעיהו ב"ר שמריה יוסף קרליץ
בעל 'חזון איש' | ט"ו חשוון תשי"ד

נולד ב-1874 בחשוון תרל"ט בעיירה קוסובה שבמחוז סלונים של האימפריה הרוסית (כיום בבלארוס). אביו, רבי שמריה יוסף קרליץ, כיהן כרב העיירה.

מרגלא בפומיה של החזון איש, שמתמיד הוא כשאדם נוסע בדרך והרכבת עומדת להגיע תוך חמש דקות, אך הוא מנצל עתותיו ופותח המזודה ושולף מתוכה גמרא ולומד ברגעים אלו.

לשאלה מי נקרא תלמיד חכם, ענה: מי שיכול ללמד דף אחד בארבעים יום וארבעים דפים ביום אחד הוא הנקרא תלמיד חכם. ואמר פעם, שכשקשה לו בלמוד העיון אזי הוא לומד בדרך השנייה של ידיעת התורה ועובר על הרבה דפי גמרא ביום אחד.

ספריו של הרב אברהם ישעיהו קרליץ, שהעניקו לו את כינויו 'החזון איש', מקיפים את כלל מקורות ההלכה, למן הגמרא ועד פוסקי ההלכה האחרונים.

מעשה שהיה

תעלומת צלצול הפעמונים באישון ליל

אולם, כולם, עד האחרון שבהם, ענו כי אינם יודעים מאומה, איש לא ידע לתת הסבר לתופעה יוצאת הדופן. הדבר רק הגביר את חרדתו של הגראף. לאחר שהמאורע המורד נשנה על עצמו לילה אחרי לילה, אחזה בו בהלה עצומה ונוראה. הוא חש בצורך עז להתייעץ עם אדם גדול באשר לתופעה. ועם מי יוכל להתיעץ, אם לא רבי אהרן היהודי?

"אמור לי", פנה אליו בקול רווי חרדה, "מה פשר הצלצולים המסתוריים האלו הפוקדים את בית תיפתי מדי לילה ומחרידים את שנתך?"
"לא קשה להסביר את הדבר", השיב לו רבי אהרן, "אביך המנוח, אין לו מנוחה בעולם האמת, לאחר העוול שנגרם לאותו יהודי אומלל ומשפחתו, כאשר משרתיך השליכו אותם בעיצומו של החורף הקשה אל הרחוב. הוא מטריד את מנוחתך פעם אחר פעם, משום שהוא רוצה שתתקן את המעוות!"

"אכן צודק הנך אהרן!" נענה הגראף, "אזדרז מיד לכפר על המעשה הנמחר ואצווה למשרתי להשיב את היהודי ומשפחתו אל הבית ממנו סולקו, ולא זו בלבד, אלא שאף אשפץ עבורם את דירתם המיושנת והדולפת, ואתמוך בהם בסכומי כסף!"

הגראף עמד בכל מילה שאמר; היהודי ובני ביתו הוחזרו לביתם ומאותו יום זכו לקבל במשך תקופה ארוכה תמיכה נדיבה מיידו של הגראף. ורבי אהרן, כולו שמחה וחדוה על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו, להציל משפחה בישראל.

שעת לילה מאוחרת. דממה מוחלטת שורה על העיירה. הגראף ישן בשלווה על משכבו, כשלפתע קורע את השקט הלילי רעש מחריש אוזניים...

הגראף מתעורר משנתו באחת, מתיישב במיטתו ומשפשף את עיניו, נבעת כולו, מה מרחש פה? מה פשר הקולות האלו?!

עד מהרה מתברר לו שהרעש הפתאומי אינו אלא צלצול הפעמונים התלויים בצריח הכנסייה שבטירתו. מי הפעילים בשעת לילה מאוחרת זו?!

הרהר כשכולו תימהון. כשחדלו הפעמונים לצלצל, חשב כי מקרה הוא, וחזר להתכנס במיטתו, כשהוא שוקע בשינה. בלילה הבא, חזר האירוע המשונה על עצמו, בפעם השנייה נגזר על הגראף לקפוץ מיטתו בבהלה באמצע הלילה, כשדממה עמוקה שולטת בכל, החלו פעמוני הכנסייה מצלצלים בעוז!

ערך הגראף חקירה יסודית בקרב משרתי בית-התיפלה, שמא אחד מהם חמד לו לצון והחליט למשוך בפעמונים באישון לילה בשעה שהכל ישנים. הוא לא פסח על מעובדי המקום.

החסיד הנלהב רבי אהרן שוורץ, הידוע בכינויו רבי אהרן קיבליטשער זצ"ל, על שם העיירה קיבליטש שבאוקראינה בה התגורר, היה יהודי שאהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל, יקרו בקרבו בשלהבת קודש.

בכל יום היה יוצא אל היער עם שק ספרים ולחם וחוזר רק לעת ערב. הוא נודע בשמחתו התמידית, היה מאיר פניו לשבורי לב ומעלה חיוך על שפתותיהם.

אפילו הגראף, המושל המקומי, חיבבו ואהבו לשוחח עמו לעתים קרובות. לא פעם התייעץ אתו ונהנה מתשובותיו המחכימות.

היה זה בעיצומו של החורף. בעיירה קיבליטש כמו באוקראינה כולה, שרר קור מקפאי עצמות, לשתי המילים "להיזרק לרחוב" הייתה משמעות נוראה והיה בהן כדי לגרום לשיניים לנקוש זו אל זו ברעד של צינה.

אחד מיהודי העיר, עני ואביון מופלג, התקשה לעמוד בתשלום שכר הדירה לגראף, ולאחר תקופה בה הלך חובו ותפת, זכה לביקורת של שליחי הגראף שהבהירו לו באופן נחרץ: "אם משלם אתה את חובך - מוטב, ואם לאו - תמצא את עצמך יחד עם בני משפחתך מושלך לרחוב". היהודי, שטפלו הרבים תלויים בו וכיסו ריק מכל וכל, נחרד על נפשו, אך לא ראה שום מוצא באופק. חלפו מספר ימים, וכיון שלא הצליח לפרוע את חובו, מימשו משרתי הגראף את איומם וגרשו אותו את אשתו ואת עולליו מן הבית - אל הרחוב, אל הכפור הנורא.

זכות התורה ועמליה
תעמוד לכם לברכה
מרובה ולמזל טוב

"אם אתה משמח את שלי,
אני משמח את שלך"
חייגו 037.148.148
שלוחה 2 והקדישו את השמחה לנצח

כשהשמחה
במעונכם:
ברית מילה,
בר מצוה,
או חתונה

שעדי
(תהלים קיט, קיז)
ואיזה שמחה

הקדישו זכות סעודה ביום שמחתכם לאברכים עמלי תורה שבבית מדרשנו והקדשת יום לימוד תורה לברכה בבחינת
"אם אתה משמח את שלי, אני משמח את שלך"

